

การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

A STUDY OF ACADEMIC ADMINISTRATION GUIDELINE OF CHINESE LANGUAGE PROGRAM
OF PAKCHONG SCHOOL UNDER SECONDARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 31

นางสาวกนกวรรณ ศิริชัย *

Kanokwan Sirichai

ผศ.ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท **

Asst. Prof. Chayapim Usaho, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการ และนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการ กรณีแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ประชากรผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่องในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.12$) เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 1) ด้านการประเมินผล 2) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ และ 3) ด้านการวางแผน สำหรับปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.16$, $\sigma = 0.11$) เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการประเมินผล 3) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ และแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 17 ข้อ จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ 1) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการวางแผน จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4 ข้อ

* หน่วยงานสังกัด นิติคมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: zhangruhua@hotmail.co.th

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Chayapim@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

The objective of this survey research is to study the practice and problems of academic administration and to purpose its guidelines. The research was conducted at the Department of Chinese Language, Pakchong School under Secondary Education Service Area 31, Office of Basic Education Commission. Forty-five school administrators and teachers were interviewed. The instruments used in this research were questionnaires based on check-lists and Likert scale with content validity evaluated by five academics. The collected data were analysed by using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings showed that the overall current practice of the academic administration of Chinese Language Department, Pakchong School was assessed as high ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.12$). According to the mean, the sorted aspects were 1) Evaluation 2) Implementation and 3) Planning. In the aspect of academic administration problems, the overall assessment was low ($\mu = 2.16$, $\sigma = 0.11$). The sorted aspects according to the mean were 1) Planning 2) Evaluation 3) Implementation. The administration guidelines for the department were then formulated. There are 17 points sorted as follows 1) Implementation (7 points) 2) Planning (6 points) and 3) Assessment and Evaluation (4 points).

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ / แผนการเรียนภาษาจีน / โรงเรียนปากช่อง / สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

KEYWORDS: ACADEMIC ADMINISTRATION / CHINESE LANGUAGE PROGRAM / PAKCHONG SCHOOL / SECONDARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 31

บทนำ

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก และมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ซึ่งมีผู้ใช้มากเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลก เป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็น 1 ใน 6 ภาษาขององค์การสหประชาชาติ (เขียน ฉีระวิทย์ และคณะ, 2551) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีประชากรจำนวน 1,370 ล้านคน ซึ่งมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก และมีคนจีนอาศัยอยู่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีมูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากเป็นอันดับแรกๆ ของโลก

รัฐบาลไทยได้เริ่มมาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ภาครัฐเป็นแกนกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และได้ทำแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 -2553) ขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการ และก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในสากล

เมื่อปี พ.ศ. 2554 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ได้สนับสนุนให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเป็นทางการ เนื่องจากเริ่มมีการสอบบรรจุข้าราชการครูสาขาการสอนภาษาจีน และทางรัฐบาลไทยกับรัฐบาลจีนได้ร่วมมือกันด้านการจัดการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย โดยรัฐบาลจีนส่งครูชาวจีนมาสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ขยายตัวอย่างรวดเร็ว

โรงเรียนปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เริ่มมีจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมเมื่อปี พ.ศ. 2551 ของวิซามัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ.2555 ได้เปิดให้มีการเรียนการสอนแผนภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากนักเรียนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

ทางฝ่ายวิชาการโรงเรียนปากช่องจึงเปิดทำการสอนแผนการเรียนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนระดับละ 2 ห้อง รวม 6 ห้องเรียน เนื่องจากภาษาจีนได้เริ่มเปิดทำการสอนไม่นาน จึงได้เกิดปัญหา ด้านการเรียนการสอนมากมาย จากผลการวิจัยของปภาสิริ อนันตชาติ (2551) ได้สรุปว่า ผู้บริหารมีภาระมาก ทำให้ไม่มีเวลามาศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจหลักสูตร ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ขาดครูผู้สอน และสื่อการเรียนการสอน และจากการประชุมปฏิบัติการเรื่องการเรียนการสอนในโรงเรียนจีน ของสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (รณพล มาสันตสุข, 2550) ได้สรุปประเด็นปัญหา ดังนี้ 1.หลักสูตรการสอนไม่มีความชัดเจน 2.ขาดบุคลากรครูผู้สอน 3.ขาดแคลนแบบเรียน และสื่อการสอนที่มี ประสิทธิภาพ 4.นักเรียนไม่มีความตั้งใจเท่าที่ควร

สภาพดังกล่าวมีความจำเป็นต้องศึกษาสภาพ ปัญหา และนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการ ของแผนการเรียนภาษาจีน ด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้และ สื่อการเรียนการสอน และนิเทศการสอน

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31
2. ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31
3. นำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน

1) การบริหาร

- 1.1 การวางแผน (Planning)
- 1.2 การนำแผนสู่การปฏิบัติ (Implementation)
- 1.3 การประเมินผล (Evaluation)

2) งานวิชาการ

- 2.1 หลักสูตรภาษาจีน
- 2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน
- 2.3 การวัดและการประเมินผลแผนการเรียนภาษาจีน
- 2.4 แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน
- 2.5 การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน หัวหน้าฝ่าย/งาน 4 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 1 คน ครูโรงเรียนปากช่องจำนวน 36 คน ประกอบด้วย ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 17 คน และครูนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 19 คน รวมจำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษาสูงสุด มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 11 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 34 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 3 ด้าน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยดำเนินการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน
2. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมขอบเขตของกรอบแนวคิดการวิจัย และจัดทำตารางวิเคราะห์แบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและแก้ไข
4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามส่งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)
5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 45 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับคืนมาทั้งสิ้น 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน
3. การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงโครงสร้างของแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.12$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผล ($\mu = 4.05$, $\sigma = 0.85$) รองลงมา คือ การนำแผนสู่การปฏิบัติ ($\mu = 3.96$, $\sigma = 0.90$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การวางแผน ($\mu = 3.56$, $\sigma = 0.67$)

เมื่อพิจารณารายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.61$, $\sigma = 0.59$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดผู้รับผิดชอบ ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.72$) รองลงมา คือ การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ($\mu = 3.93$, $\sigma = 0.86$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การกำหนดขอบข่ายงาน ($\mu = 3.53$, $\sigma = 1.39$)

2.2 ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96$, $\sigma = 0.90$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมอบหมายผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ($\mu = 4.29$, $\sigma = 1.04$) รองลงมา คือ การมอบหมายงานบริหารวิชาการ ($\mu = 4.13$, $\sigma = 1.06$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของงานบริหารวิชาการ ($\mu = 3.47$, $\sigma = 1.16$)

2.3 ด้านการประเมินผล

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$, $\sigma = 0.85$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ครูเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานการบริหารวิชาการ ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.98$) รองลงมา คือ การจัดให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานวิชาการ ($\mu = 3.93$, $\sigma = 0.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานบริหารวิชาการ ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.87$)

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่องในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.16$, $\sigma = 0.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผน ($\mu = 2.29$, $\sigma = 0.83$) รองลงมา คือ การประเมินผล ($\mu = 2.13$, $\sigma = 0.82$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การนำแผนสู่การปฏิบัติ ($\mu = 2.07$, $\sigma = 0.74$)

เมื่อพิจารณารายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ปัญหาด้านการบริหารวิชาการ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.16$, $\sigma = 0.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำแผนสู่การปฏิบัติ ด้านการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.42$) รองลงมา คือ การวางแผน ด้านการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.70$, $\sigma = 1.34$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินผล ด้านการวัดและการประเมินผลแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 1.62$, $\sigma = 0.91$)

2.1.1 ปัญหาด้านการวางแผน จำแนกตามด้านการบริหารวิชาการ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.25$, $\sigma = 0.28$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.70$, $\sigma = 1.34$) รองลงมา คือ หลักสูตรภาษาจีน ($\mu = 2.32$, $\sigma = 0.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและการประเมินผลแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 1.96$, $\sigma = 0.76$)

2.1.1.1 ปัญหาด้านการวางแผน

ในการพิจารณาภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.89$, $\sigma = 0.83$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การกำหนดวัตถุประสงค์การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.39$) และ การกำหนดผู้รับผิดชอบในการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.39$) รองลงมา คือ การกำหนดระยะเวลาในการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.67$, $\sigma = 1.33$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu = 1.67$, $\sigma = 0.85$)

2.1.2 ปัญหาการนำแผนสู่การปฏิบัติ จำแนกตามด้านการบริหารวิชาการ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.32$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.42$) รองลงมา คือ การวัดและการประเมินผลแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.70$, $\sigma = 1.38$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ หลักสูตรภาษาจีน ($\mu = 1.90$, $\sigma = 0.72$)

2.1.2.1 ปัญหาการนำแผนสู่การปฏิบัติ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.07$, $\sigma = 0.74$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การนิเทศการสอน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.42$) รองลงมา คือ การจัดสรรค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.47$, $\sigma = 1.10$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การจัดครูเข้าสอนของแผนการสอนภาษาจีน ($\mu = 1.56$, $\sigma = 0.87$)

2.1.3 ปัญหาการประเมินผล จำแนกตามด้านการบริหารวิชาการ

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.13$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.70$, $\sigma = 1.38$) รองลงมา คือ การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 2.68$, $\sigma = 1.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและการประเมินผลแผนการเรียนภาษาจีน ($\mu = 1.62$, $\sigma = 0.91$)

2.1.3.1 ปัญหาการประเมินผล

ในการพิจารณาภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.13$, $\sigma = 0.82$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารขาดการนำผลการประเมินการนิเทศมาปรับปรุงการบริหารวิชาการ ($\mu = 2.73$, $\sigma = 1.34$) รองลงมา คือ ผู้บริหารขาดการสำรวจความต้องการใช้ห้องสมุดของครูและนักเรียน ($\mu = 2.71$, $\sigma = 1.44$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารขาดการส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตรตามตัวชี้วัด ($\mu = 1.58$, $\sigma = 0.92$)

3. แนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง

เมื่อพิจารณาทางด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แนวทางการวางแผน

ในการพิจารณาพบว่าแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ด้านการวางแผน เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าด้านที่มีความถี่สูงสุด คือ ผู้บริหารกำหนดหลักสูตรภาษาจีนให้นักเรียนทุกระดับเพื่อจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ($f = 10$) ส่วนด้านที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารกำหนดหลักสูตรภาษาจีนให้ชัดเจน ($f = 4$)

3.2 แนวทางการนำแผนสู่การปฏิบัติ

ในการพิจารณาพบว่าแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าด้านที่มีความถี่สูงสุด คือ ผู้บริหารจัดทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนรู้ที่ประเทศจีน ($f = 8$) ส่วนด้านที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ ($f = 4$)

3.3 แนวทางการประเมินผล

ในการพิจารณาพบว่าพบว่าแนวทางการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าด้านที่มีความถี่สูงสุด คือ ผู้บริหารวัดและประเมินผลการดำเนินงานของแผนการเรียนภาษาจีนทุกภาคเรียน ($f = 6$) ส่วนด้านที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารนำผลการประเมินการนิเทศมาปรับปรุงงานบริหารวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน ($f = 4$)

อภิปรายผล

1. การกำหนดและมอบหมายงานผู้รับผิดชอบแผนการเรียนภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่าสภาพของการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบแผนการเรียนภาษาจีนทั้งด้านการวางแผน และการนำแผนสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก

แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนปากช่องมีความพร้อมในด้านบุคลากรสายการสอนด้านภาษาจีน ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ และมีจำนวนเพียงพอ สืบเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ยกร่างแผนยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีน ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2549 – 2553) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมและพัฒนการเรียนการสอนภาษาจีน 5 ยุทธศาสตร์ และในยุทธศาสตร์ที่ 2 ได้กล่าวถึง “การจัดหาครูภาษาจีน ทั้งครูไทยและครูจีนที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษาทุกระดับ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งผลให้ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยหลายแห่งเร่งผลิตครูสอนภาษาจีนเพื่อสนองความต้องการของการเรียนภาษาจีนที่ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International หรือ Hanban: ฮั่นป๋น) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีนที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศต่าง ๆ โดยการผลิตครูที่มีคุณภาพและคัดเลือกครูเพื่อส่งไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินการร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยมากขึ้น (เขียน อธิวิทย์ และคณะ, 2551) โดยการจัดหาครูชาวจีน จัดอบรมด้านภาษาจีนให้กับครูชาวไทย และมอบทุนการศึกษาในการศึกษาต่อที่ประเทศจีนทั้งทุนระยะสั้นและทุนระยะยาวเป็นจำนวนมาก จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งผลให้มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมื่อปี พ.ศ.2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศเริ่มมีการเปิดสอบบรรจุครูภาษาจีนเพื่อรับตำแหน่งข้าราชการเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นเป็นต้นมา ครูภาษาจีนได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในโรงเรียนรัฐบาลอย่างเต็มตัว และได้ร่วมกันขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลด้านการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างสูงสุด

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาของการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง ด้านการกำหนดผู้รับผิดชอบแผนการเรียนภาษาจีน มีภาพรวมค่าเฉลี่ยต่ำสุดซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนปากช่องมีปัญหาด้านผู้รับผิดชอบงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาจากยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เริ่มเมื่อปี 2549 หรือ 9 ปีที่ผ่านมา ที่กระทรวงศึกษาธิการได้เร่งผลิตครูสอนภาษาจีน ส่งผลให้ครูสอนภาษาจีนในปัจจุบันเป็นครูรุ่นใหม่ อายุน้อย และอ่อนประสบการณ์ การที่ครูรุ่นใหม่ ประสบการณ์น้อยได้เข้ามามีบทบาทในการบริหารงานด้านภาษาจีนและการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทยกว่า 80 % ย่อมเกิดปัญหาด้านวิชาการ ความไม่ชำนาญงานอยู่ไม่น้อย ประเด็นนี้เป็นอีก 1 ประเด็นที่ทางผู้บริหารและกระทรวงศึกษาธิการควรหาวิธีพัฒนาบุคลากรสายการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง คือ ผู้บริหารต้องจัดประชุม อบรม และนิเทศการสอน ในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ครูรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และสามารถนำไปพัฒนาตนเอง และองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน

สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยสูงซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนปากช่องมีสภาพการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน ด้านการวางแผน ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อวิเคราะห์ด้านวิชาการ พบว่ามีค่าเฉลี่ยปัญหาในด้านการนิเทศการสอนสูง ดังนี้

ปัญหาของการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยสูงที่สุดซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการวางแผน ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ และการประเมินผล ตามลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 1) ผู้บริหารขาดการนำผลการประเมินการนิเทศมาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนภาษาจีน
- 2) การกำหนดวัตถุประสงค์การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน และการกำหนดผู้รับผิดชอบในการนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน
- 3) การนิเทศการสอนของแผนการเรียนภาษาจีน จากปัญหาแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารขาดการส่งเสริมด้านการนิเทศการสอนในทุกกระบวนการตั้งแต่การวางแผน นำแผนสู่การปฏิบัติ และการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิณี บุญทา(2545) ที่พบว่าผู้บริหารขาดความต่อเนื่องในการนิเทศการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชัย เหลืองอรุณ (2555) ที่พบว่า บางโรงเรียนมีการนิเทศการเรียนการสอน แต่ไม่ได้นำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียน

แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการนิเทศการสอน คือ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการนิเทศ กำหนดผู้รับผิดชอบ กำหนดแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจน และสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอน เพื่อนำผลการนิเทศมาปรับปรุง และพัฒนาองค์กรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรา กาญจนวิบูลย์ (2539) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูควรทำความเข้าใจหลักการและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศ ภายใต้อย่างชัดเจน และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการนิเทศ การจัดสรรงบประมาณในการจัดประชุมทางวิชาการให้เพียงพอสำหรับการพัฒนางานวิชาการให้โรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญชนก จุลนวล (2557) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการตรวจเยี่ยมและนิเทศ

และติดตามตรวจเยี่ยมและนิเทศให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด เนื่องจากการตรวจเยี่ยมและนิเทศติดตาม จะทำให้ผู้ดำเนินการทราบว่าโครงการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด และจะให้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติตามแผนโครงการ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน และกำหนดผู้นิเทศไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ครูภายในโรงเรียนรับทราบและเข้าใจตรงกันในการปฏิบัติตนในการนิเทศการสอน

เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์การนิเทศการสอน และการกำหนดผู้รับผิดชอบในการนิเทศการสอนของแผนการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. ผู้บริหารควรนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาองค์กร

เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารขาดการนิเทศการสอนแผนการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

3. ผู้บริหารควรนำผลการนิเทศมาปรับปรุงงานบริหารวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ด้านการประเมินผล ผู้บริหารขาดการนำผลการประเมินการนิเทศมาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัย เรื่องการกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนการบริหารวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารไม่มีนโยบาย การวางแผน และข้อปฏิบัติในการนิเทศการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน

2. การวิจัย เรื่องแนวทางการนิเทศการสอนการบริหารวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารขาดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ

3. การวิจัย เรื่องการนำผลการนิเทศมาพัฒนางานบริหารวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนปากช่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารขาดการนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและพัฒนางานบริหารวิชาการของแผนการเรียนรู้ภาษาจีน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เขียน ธีระวิทย์, ทวี ธีระวงศ์เสรี, ไสว วิศวกรรมันท์, พัทณี ตั้งยืนยง, สุรีย์ ชุณหะรุ่งเดช, รณพล มาสันติสุข, และคณะ. (2551) .*ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ขวัญชนก จุลนวล. (2557). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (OJED)*, 9(3), 494-506
- จิตรา กาญจนวิบูลย์. (2539). *การศึกษาปัญหาการงานบริหารวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปภาสิริ อนันตชาติ. (2551). *การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิชัย เหลืองอรุณ. (2555). สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (OJED)*, 7(1), 261-275.
- ภาวิณี บุญทา. (2545). *การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รณพล มาสันติสุข. (2550). *สรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนจีน”*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนพ.ศ. 2549-2553*. สืบค้นจาก <http://www.bic.moe.go.th>